

ห้องสมุดงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

246542

มาตรการทางกฎหมายในการจัดตั้งองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค
LEGAL MEASURES TO ESTABLISH THE NON-GOVERNMENT ORGANIZATION FOR
CONSUMER PROTECT

ฉวีรุ่งพงษ์ วารสิทธิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต
สาขานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2553

600251084

ห้องสมุดงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ

246542

มาตรการทางกฎหมายในการจัดตั้งองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

ณัฐพงษ์ วารสิทธิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต
สาขานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2553

**Legal Measures to Establish The Non-Government Organization for
Consumer Protect**

NATTAPONG WARASIT

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Laws

Department of Law

Graduate School, Dhurakij Pundit University

2010

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อวิทยานิพนธ์ มาตรการทางกฎหมายในการจัดตั้งองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

เสนอโดย ณัฐพงษ์ วารสิทธิ์

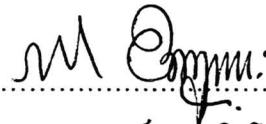
สาขาวิชา นิติศาสตร์ หมวดวิชา กฎหมายเอกชนและกฎหมายธุรกิจ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.กัลยา ตันศิริ

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.ธีระ ศรีธรรมรักษ์)

..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร.กัลยา ตันศิริ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิ โชคเหมาะ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์พินิจ ทิพย์มณี)

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธนิศา จิตรน้อมรัตน์)

วันที่ 13 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2563

หัวข้อวิทยานิพนธ์	มาตรการทางกฎหมายในการจัดตั้งองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครอง ผู้บริโภค
ชื่อผู้เขียน	ณัฐพงษ์ วารสิทธิ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.กัลยา ตันศิริ
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2553

บทคัดย่อ

246542

จากสภาพสังคมในปัจจุบัน กระแสสิทธิผู้บริโภคนิยมมีอิทธิพล และสร้างผลกระทบต่อผู้บริโภคอย่างรุนแรง โดยระบบงานในการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศไทย ถือว่ามีความสำคัญ และมีผลกระทบโดยตรงต่อประชาชนที่ถือว่าเป็นผู้บริโภคภายในประเทศอย่างมาก โดยนับแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ได้ยึดถือแนวคิดที่ให้รัฐเป็นผู้มีบทบาทหลักในการคุ้มครองสิทธิผู้บริโภค และจากการกำหนดบทบาท หน้าที่ให้ภาครัฐเป็นผู้มีหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคแต่เพียงลำพังนั้น ไม่อาจก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่ทวีความรุนแรง และสลับซับซ้อนอย่างมากยิ่งขึ้นของกลุ่มผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับผู้บริโภคได้ และถึงแม้ว่าในปัจจุบันประเทศไทยได้มีการประกาศใช้กฎหมายเกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคอยู่หลายฉบับ แต่หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการคุ้มครองผู้บริโภคอยู่มากมายหลายแห่งนั้น ก็ต่างก็รับผิดชอบงานตามกรอบอำนาจและหน้าที่ของตนตามที่มีกฎหมายได้กำหนดไว้ กล่าวได้ว่า ในปัจจุบันยังไม่มีหน่วยงานของรัฐหน่วยงานใด ที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางที่กำหนดนโยบาย ทิศทาง และมีมาตรการในการคุ้มครองผู้บริโภคภายในประเทศ และถึงแม้ว่าพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 จะมีความพยายามที่จะทำหน้าที่เป็นกฎหมายกลางในด้านการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค แต่กระนั้นก็ยังมิมีข้อจำกัดในทางกฎหมายที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งไม่อาจแก้ไขปัญหา และกำหนดนโยบายในการคุ้มครองผู้บริโภคในหลายๆ เรื่องได้ จนกระทั่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้มองเห็นความสำคัญของการคุ้มครองผู้บริโภค และการให้ผู้บริโภคเข้ามามีส่วนรวมในการปกป้องตนเองจึงได้บัญญัติ ให้มีองค์การเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภค ทำหน้าที่ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงานของรัฐในการตรา และการบังคับใช้กฎหมายหรือกฎ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่างๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งตรวจสอบและรายงานการกระทำ หรือการละเลยการกระทำอันเป็น

การคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ ให้รัฐสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการขององค์การอิสระดังกล่าวด้วย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อทำการศึกษาถึงมาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศไทย และทำการศึกษาถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคในต่างประเทศ ซึ่งได้แก่ ประเทศอังกฤษและประเทศญี่ปุ่น เพื่อนำมาเปรียบเทียบและนำมาปรับใช้ในการจัดตั้งองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศไทย ซึ่งจากการศึกษาพบว่า มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศไทยนั้น ยังมีปัญหาซึ่งสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการที่องค์การคุ้มครองผู้บริโภคในประเทศไทยมีการดำเนินงานและทิศทางนโยบายเป็นของตนเอง โดยมีได้มีความเชื่อมโยงระหว่างองค์กรที่คุ้มครองผู้บริโภคด้วยกันเอง แตกต่างกับในต่างประเทศที่มีหน่วยงานกลางที่กำหนดทิศทางนโยบายในการคุ้มครองผู้บริโภคภายในประเทศ ซึ่งจะทำให้การคุ้มครองผู้บริโภคมีประสิทธิภาพและสามารถคุ้มครองผู้บริโภคได้ทันต่อเหตุการณ์

จากการศึกษาถึงปัญหาดังกล่าว ผู้เขียนจึงขอเสนอแนะให้มีการจัดตั้งองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อแก้ไขปัญหาและคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งเปรียบเสมือนเป็นประชาชนทุกคนในประเทศ โดยมีบทบาทและอำนาจหน้าที่ ดังนี้ (1) ให้ความเห็นในการตราปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ มาตรการในการคุ้มครองผู้บริโภค และเสนอแนะนโยบายคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศ (2) บังคับใช้กฎหมายและกฎ รวมทั้งการตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำของหน่วยงานของรัฐ (3) ส่งเสริมงานศึกษาวิจัยองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง หรือมีความจำเป็นในการคุ้มครองผู้บริโภค และการเผยแพร่ความรู้ด้านคุ้มครองผู้บริโภค (4) จัดทำเผยแพร่ความเห็นขององค์การอิสระ รายงานการศึกษาวิจัย รายงานการดำเนินงานประจำปี เอกสารข้อมูลความรู้แก่สาธารณชน (5) สนับสนุนกิจกรรมคุ้มครองผู้บริโภคของกลุ่ม เครือข่าย องค์กรผู้บริโภค เพื่อรวบรวมความคิดเห็น ความรู้ ประสบการณ์ (6) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐบาล ธุรกิจ สถาบันการศึกษา นักวิชาการกลุ่ม องค์กรผู้บริโภคในด้านคุ้มครองผู้บริโภค (7) ฟ้องร้องดำเนินคดีหน่วยงานรัฐ หรือเจ้าหน้าที่รัฐที่ละเว้นการกระทำ หรือผู้ประกอบธุรกิจที่ละเมิดสิทธิของผู้บริโภค (8) ปฏิบัติการอื่นใดตามกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นนอกจากนี้ ผู้เขียนเห็นว่า เพื่อเป็นการประกันความอิสระขององค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ควรมีรูปแบบ ลักษณะ โครงสร้าง องค์กรประกอบ แหล่งเงินทุน และกฎหมายที่จัดตั้งขึ้น โดยเฉพาะ และไม่ขึ้นตรงต่อหน่วยงานของรัฐ

Thesis Title	Legal Measures to Establish The-Government Organization for Consumer Protection
Author	Nattapong Warasit
Thesis Advisor	Associate Professor Dr. Kalaya Tansiri
Department	Law
Academic Year	2010

ABSTRACT

248542

Presently, conspicuous consumption has strong influence over Thai society and Thai people. Various consumer protection measures are, therefore, considered crucial and have direct impacts on the public in general, i.e. the local consumers. From the past until the present, the state has played major roles in protecting the consumers' rights. However, the consumer protection by the state alone is not efficient enough to catch up with constant and complicated changes made by all interested parties at present. Even though several laws on consumer protection were promulgated in Thailand, various state agencies which are in charge of consumer protection and established under those laws just discharge their duties within the scopes of responsibility provided by those laws. In other words, at present, no state agency has been set up as a central working unit to establish main policies, directions or measures for local consumer protection. Although the Consumer Protection Act B.E. 2522 was promulgated to be the main law for protecting the consumers' rights, certain provisions and restrictions under this Act prevented it from solving many consumer-related problems and establishing policies to protect consumers efficiently. This had been a significant problem of consumer protection in Thailand until the promulgation of the Constitution of the Kingdom of Thailand 2007 which recognized the consumer protection through the consumers' involvement. This recognition led to an idea of establishing an independent public agency for consumer protection consisting of representatives from several groups of consumers whereby these representatives will be responsible for providing opinions for consideration by relevant state agencies on an enactment or enforcement of any laws or rules, giving comments in relation to an establishment of any measures for consumer protection, including monitoring and reporting any actions or omissions of any actions

concerning consumer protection. In this regard, the government is required to subsidize the budget for an operation of this independent public agency.

This thesis was carried out to study and compare (a) legal measures for consumer protection in Thailand and (b) the laws relating to establish the-government organization for consumer protection of two foreign countries, i.e. the UK and Japan whereby the findings will be applied to establish the-government organization for consumer protection in Thailand. It was found that the legal measures for consumer protection in Thailand still faced problems which partly resulted from the fact that each state agency in charge of consumer protection has its own implementation plan and policy which are not connected or linked to those of other consumer protection state agencies. This situation was different from those of the UK and Japan where there are central working units which are responsible for setting principal policies or measures to protect their local consumers. An existence of the central working unit helped create an efficient, proper and timely consumer protection in these two countries.

To solve the problem of consumer protection in Thailand, the author suggested that an to establish the-government organization for consumer protection' rights and solve consumers' problems be established with duties and responsibilities as follows: (1) provide opinions for enactment or amendment of any laws, rules, regulations or measures concerning consumer protection and propose the national consumer protection policy; (2) enforce all relevant laws and rules, including monitor and report any actions or omissions of any actions by state agencies; (3) promote research work in the field of or required for consumer protection as well as disseminate consumer protection information to the public; (4) prepare and disseminate its opinions, research studies, annual reports and relevant documents to the public in general; (5) support the consumer protection activities implemented by any groups, networks or consumer organizations in order to gather information as well as exchange opinions and experiences; (6) promote the cooperation between state agencies, business sectors, education institutions, academicians and consumer organizations for consumer protection; (7) institute legal proceedings against any state agencies or officials omitting to perform any actions or non-state agencies violating the consumers' rights; and (8) perform any other actions as provided by the Constitution or other laws. Additionally, in order to ensure the true independence of the agency, the author suggested that to establish the-government organization for consumer protection have

8

246542

its own structure, elements, funding source, be established by specific law, and not subject to any state agency.

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณอย่างยิ่งในความเมตตาของท่านรองศาสตราจารย์ ดร.กัลยา ตันศิริ ที่ได้ให้ความกรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยท่านได้กรุณาสละเวลาช่วยชี้แนะและตอบข้อซักถามผู้เขียน พร้อมทั้งให้แนวคิดในทางวิชาการ ซึ่งรวมทั้งด้านตำรา แหล่งข้อมูลในด้านการศึกษาค้นคว้า ซึ่งทำให้วิทยานิพนธ์นี้แล้วเสร็จสมบูรณ์

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณท่านศาสตราจารย์ ดร.ธีระ ศรีธรรมรักษ์ ที่ได้ให้ความกรุณารับเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ จนวิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ถูกต้อง และผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณท่านรองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิ โชคเหมาะ และรองศาสตราจารย์พินิจ ทิพย์มณี ที่ท่านทั้งสองได้ให้ความกรุณารับเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ซึ่งทุกท่านได้ให้ความกรุณาแนะนำ ให้คำปรึกษา พร้อมทั้งช่วยชี้แนะ ในการทำวิทยานิพนธ์ทั้งหมดของผู้เขียน จนวิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ถูกต้อง ผู้เขียนจึงขอกราบขอบพระคุณทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

และผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ พ่อสมพรและแม่สมสนุก วารสิทธิ์ บิดาและมารดาของผู้เขียน ที่รักและเลี้ยงดูผู้เขียนเป็นอย่างดีตั้งแต่เด็กจนโต พร้อมทั้งให้การสนับสนุน และเป็นกำลังใจให้กับผู้เขียนมาโดยตลอด ผู้เขียนขอขอบคุณ นางสาวนันทริญา วารสิทธิ์ น้องสาวของผู้เขียน และญาติพี่น้องของผู้เขียนทุกท่านที่คอยห่วงใยพร้อมทั้งให้กำลังใจผู้เขียนมาโดยตลอด และผู้เขียนขอขอบคุณ นางสาวพัชรินทร์ จันท์เทศ ที่เอาใจใส่และเป็นกำลังใจให้กับผู้เขียนตลอดมา

หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สามารถก่อให้เกิดความรู้มีคุณค่า และมีประโยชน์ในการศึกษา ผู้เขียนขอมอบบูชาพระคุณแด่คุณปู่ยงยุทธ และคุณตาทองคำของผู้เขียนที่ล่วงลับไปแล้วที่เป็นต้นแบบในด้านการศึกษาให้กับผู้เขียน รวมทั้งบูรพาจารย์ทุกท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้เขียนตำรา บทความ และงานวิจัยซึ่งผู้เขียน ได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้า ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งที่ได้เอ่ยนามและมีได้เอ่ยนาม ณ ที่นี้ อย่างไรก็ตามหากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีข้อบกพร่องหรือไม่สมบูรณ์ประการใดผู้เขียนขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

ณัฐพงษ์ วารสิทธิ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ฉ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ซ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	4
1.3 สมมติฐานของการศึกษา.....	4
1.4 ขอบเขตของการศึกษา.....	5
1.5 วิธีดำเนินการศึกษา.....	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
2. ความหมาย แนวคิด ความเป็นมา และทฤษฎีในการคุ้มครองผู้บริโภค	
โดยองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค.....	7
2.1 ความหมายขององค์การอิสระ.....	8
2.2 ความหมายของผู้บริโภค.....	9
2.3 แนวความคิดในการคุ้มครองผู้บริโภค.....	12
2.3.1 แนวความคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับสิทธิผู้บริโภค.....	17
2.3.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างศักยภาพผู้บริโภค.....	22
2.3.2.1 แนวคิดและนิยามการเสริมสร้างศักยภาพผู้บริโภค.....	22
2.3.2.2 ความสำคัญของการเสริมสร้างศักยภาพผู้บริโภค.....	23
2.3.2.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกลไกการคุ้มครองผู้บริโภค.....	25
2.3.2.4 ทฤษฎีหลักกฎหมายในการคุ้มครองผู้บริโภค.....	27
2.3.3 แนวคิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคภาคประชาชนในระดับสากล.....	28
2.3.3.1 ความเป็นมาของการคุ้มครองผู้บริโภคโดย	
องค์การสหประชาชาติ.....	28
2.3.3.2 การคุ้มครองผู้บริโภคโดยสหภาพยุโรป.....	30

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.3.2.3 การคุ้มครองผู้บริโภคโดยองค์การเพื่อความร่วมมือ ทางเศรษฐกิจและการพัฒนาระหว่างประเทศ.....	32
2.3.4 รูปแบบการรวมตัวของผู้บริโภค	33
2.3.4.1 การรวมตัวของผู้บริโภคที่มีเป้าหมาย ในการคุ้มครองผู้บริโภคโดยตรง	33
2.3.4.2 การรวมตัวของผู้บริโภคที่ไม่มีเป้าหมาย ในการคุ้มครองผู้บริโภคโดยตรง	36
2.3.4.3 การรวมตัวของผู้บริโภคในระดับนานาชาติ.....	36
2.4 แนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชน	37
2.4.1 แนวคิดการมีส่วนร่วมของสาธารณชน.....	38
2.4.2 กฎหมายกับแนวความคิดการมีส่วนร่วมของประชาชน	44
2.4.3 แนวความคิดเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน	46
2.5 ความเป็นมา และความจำเป็น ในการจัดตั้งองค์การอิสระเพื่อการ คุ้มครองผู้บริโภค ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และ กฎหมายในประเทศไทย.....	47
2.5.1 ที่มาและเหตุผล ในการบัญญัติ มาตรา 57 รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540.....	48
2.5.2 ความหมายของ องค์การอิสระ ตามรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540.....	51
2.5.3 ปัญหาการจัดตั้งการอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540.....	57
2.5.3.1 ปัญหาการตีความ ตามมาตรา 57 รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เกี่ยวกับการ จัดตั้งองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค	53
2.5.4 ที่มาและเหตุผลในการบัญญัติ มาตรา 61 รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550.....	56

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.5.5 การริเริ่มจัดตั้งองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ในประเทศไทย.....	58
2.5.5.1 การริเริ่มจัดตั้งองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค.....	59
2.5.5.2 การริเริ่มจัดตั้งองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ของสหพันธ์องค์กรผู้บริโภค.....	60
3. มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ของประเทศไทยกับต่างประเทศ	61
3.1 มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคในประเทศไทย.....	62
3.1.1 การคุ้มครองผู้บริโภคตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522	62
3.1.1.1 ความเป็นมาของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	62
3.1.1.2 อำนาจและหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภค.....	64
3.1.1.3 สิทธิของผู้บริโภค	67
3.1.1.4 องค์กรคุ้มครองผู้บริโภคตามพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้บริโภค พ.ศ. 2522	68
3.1.2 การคุ้มครองผู้บริโภคตามพระราชบัญญัติกองทุน สนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ.2544.....	72
3.1.2.1 โครงสร้างองค์กรของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการเสริม สร้างสุขภาพ	75
3.1.1.2 หน่วยปฏิบัติงานของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการเสริม สร้างสุขภาพ	76
3.1.3 คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ.....	77
3.1.1.1 อำนาจหน้าที่และโครงสร้างของคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ.....	78
3.1.4 สภาพปัญหาทางกฎหมายของการคุ้มครองผู้บริโภคในประเทศไทย	80

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.1.5 ความเห็น ของนักวิชาการ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรคุ้มครองผู้บริโภค เกี่ยวกับจัดตั้งองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคในประเทศไทย.....	83
3.2 มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ในต่างประเทศ.....	88
3.2.1 องค์การอิสระในการคุ้มครองผู้บริโภคประเทศอังกฤษ.....	89
3.2.1.1 แนวคิดและนโยบายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค	89
3.2.1.2 ระบบการคุ้มครองผู้บริโภค	90
3.2.1.3 หน่วยงานของรัฐด้านการคุ้มครองผู้บริโภค	91
3.2.1.4 ความเป็นมาและสาระสำคัญขององค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ	93
3.2.1.5 การตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐสภา	94
3.2.1.6 ประเภทขององค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ	94
3.2.1.7 โครงสร้างขององค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ.....	95
3.2.1.8 แนวทางปฏิบัติของคณะกรรมการในองค์กรของรัฐ ที่เป็นอิสระ	97
3.3.1.9 เงินงบประมาณองค์กรอิสระ	98
3.3.1.10 องค์กรของรัฐที่เป็นอิสระด้านคุ้มครองผู้บริโภค.....	99
3.3.1.11 การมีส่วนร่วมของกลุ่มองค์กรผู้บริโภคตามกฎหมาย.....	102
3.3.2 องค์การอิสระในการคุ้มครองผู้บริโภคประเทศญี่ปุ่น.....	104
3.3.2.1 แนวคิดและนโยบายในคุ้มครองผู้บริโภค	104
3.3.2.2 ระบบการคุ้มครองผู้บริโภค	105
3.3.2.3 ความเป็นมาและสาระสำคัญขององค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ.....	105
3.3.2.4 องค์กรของรัฐที่เป็นอิสระด้านคุ้มครองผู้บริโภค	107
3.3.2.5 บทบาทของกลุ่มองค์กรผู้บริโภคที่เป็นอิสระ	108
3.3.2.4 กฎหมายส่งเสริมกิจกรรมที่ไม่แสวงหากำไร.....	110
4. วิเคราะห์มาตรการทางกฎหมายในการจัดตั้งองค์การอิสระเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค	111
4.1 ที่มาขององค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค	112
4.2 หน่วยงานที่ควบคุม กำกับดูแลองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค	114

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.3 โครงสร้างองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค	115
4.4 งบประมาณขององค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค	117
4.5 บทบาท และอำนาจหน้าที่ขององค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค	118
5. บทสรุปและข้อเสนอแนะ	120
5.1 บทสรุป	120
5.2 ข้อเสนอแนะ	122
บรรณานุกรม	131
ประวัติผู้เขียน	137